

[Nøhr.]

erne fortsatte med at opretholde indirekte Beskatning, endskønt vi tidligere har kritiseret adskillige af de indirekte Skatter. Men der er dog den afgørende Forskel paa dette Omraade mellem nu og før Flertals-skiftet i Landstinget, at der ikke, siden dette Flertalsskifte indtraf, er gennemført nye indirekte Skatter.

Jeg skal med disse Bemærkninger paa mit Partis Vegne fraraade det konservative Forslag.

Hartel: Det lyder jo helt kønt, naar den højtærede Minister siger, at vi skal betale vore Skatter med Glæde; ja, det har næsten Form som et Bud i en ny socialdemokratisk Katekismus; men det vidner jo ikke om meget Kendskab til den menneskelige Natur. Jeg kunde give det en relativ — med Eftertryk paa relativ — Tilslutning, for saa vidt der er Tale om at betale større Skatter, naar man har større Indtægter; saa kan der være en vis Mulighed for, at man kan forstaa, at man har haft gode Kaar og derfor ogsaa maa yde et større Bidrag. Men det relative bliver til slet intet, naar det som ved den faste Beskatning drejer sig om at betale Skat af et Objekt, som ingen Indtægt giver, ja, maaske giver et Tab for den øjeblikkelige Bruger eller Indehaver. Allerede af disse Bemærkninger vil det være klart, at vi ikke kan slutte os til det konservative Lovforslags første Paragraf, men derimod meget vel til den anden Paragraf i Forslaget, som omhandler Lettelse i den faste Beskatning.

Ministeren ved fra tidligere Bemærkninger, jeg har fremsat her i Tinget, at vi ikke er uenige med ham i Forsøget paa at konsolidere Statens Finanser, foretage en fornuftig Afskrivning. Det gælder de Poster, som opstod ved den Krisehjælp, der blev ydet i 1931, det gælder fornuftige Afskrivninger paa Statsbanerne, og jeg har selv gentagne Gange fremhævet Nødvendigheden af, hvor Lejlighed gives, at nedbringe den almindelige Statsgæld.

Vi kan heller ikke have noget imod, ud fra de Betragtninger, som det ærede Medlem Hr. Clausager har fremsat og som jeg ikke skal gentage, at man i en Situation for Landbrugserhvervene som den nuværende, hvor Skattetrykket for dette Erhverv er, som det blev skildret fra denne Talerstol, anvendte en Del af Beløb, som maatte være til Raadighed paa Statsregnskabet, til Nedsættelse af denne urimelige Beskatning.

Naar jeg omtalte en Konsolidering af Statens Finanser gennem Nedbringelse af

Laan, vil jeg ogsaa sige, at med den Valutastilling, vi har i Øjeblikket, hvor Nationalbankens Regnskab udviser en Valutabeholdning paa ca. 80 Mill. Kr., skulde det ikke være udelukket at tænke paa en Nedbringelse af den udenlandske Gæld. Jeg anser nemlig den udenlandske Gæld for overordentlig besværlig og farlig under en politisk Udvikling som den, vi i Øjeblikket er Vidne til Verden over.

Jeg har desværre hørt et Forlydende om, at man søger Føling med Finans Kredse i Udlandet, som kunde yde Danmark Laan. Det er den modsatte Politik af den, vi ønsker ført, og jeg spørger den højtærede Finansminister, om det har noget paa sig med disse Forlydender. Finansministeren er jo klar over, at der ikke fra vor Side kan ventes Tilslutning til en saadan Politik, og jeg mener heller ikke, at den er motiveret med den finansielle Stilling, som vi i Øjeblikket befinder os i.

Som jeg sagde, kan vi altsaa ikke følge Forslagsstillerne, for saa vidt angaar den første Del af deres Forslag, idet vi mener, at der er anden Anvendelse af de Skatteindtægter, der her er Tale om, som ligger nærmere for. Der maa ogsaa tages Hensyn til, at en stor Del af disse Skatteindtægter fremkommer ved Beskatning af Indkomster, som har deres Oprindelse i den Monopollovgivning, vi i disse Aar har været Vidne til. For denne har Regeringen jo et Hovedansvar, og det er fremhævet fra denne Talerstol, saa jeg ikke behøver at uddybe det nærmere. Disse Kredse af Befolkningen har ikke Krav paa, at der vises dem noget specielt Hensyn fra Skattemyndighedernes Side, eller at vi foretager Lettelser i den Beskatning, som de er kommet ud for i Kraft af de Indtægter, de har opnået.

Derimod er det Forslag, som gaar ud paa en Nedsættelse af den faste Beskatning, i højeste Grad vel motiveret ved Forholdene. Det eneste, der overrasker mig, er, at det konservative Parti paa en Maade har forladt det principale Standpunkt, som fandt Udtryk ved Landstingsvedtagelsen af 12. Februar 1932. Man fik da i Landstinget vedtaget et Forslag, gaaende ud paa en generel Sænkning til Førkrigniveauet af den faste Beskatning i Amts- og Sognekommuner, et baade velmotiveret og godt udformet Forslag, som siden har vundet Tilslutning fra „Landbrugernes Sammenlutning“, og jeg tror jeg kan sige, at det har Tilslutning praktisk talt i hele den danske Landbefolkning. Det vilde derfor være paa sin Plads, om dette Forslag paa ny blev taget op til Behandling.